

[Harald Nielsen.]

lunde, men jeg ønsker, at man ved udsendelserne undgår enhver ensidighed, hvorfor jeg også tidligere har gjort opmærksom på, at diskussionsformen forekommer at være den mest egnede, idet ved denne form den samme lytterskare med det samme præsenteres for de forskellige synsmåder, for argument og modargument. Det kan måske ikke altid lade sig gøre, men når det ikke kan det, må der på anden måde sørges for udsendelser, hvor sol og vind deles lige. Jeg mener ikke, at dette sker nu. Jeg mener stadig, at radiofonien altfor hyppigt har slagside, men belært af tidligere erfaringer ved jeg, at det er nytteløst at optage en diskussion herom, og det er jo iøvrigt også sådan, at enhver lytter har lejlighed til at overbevise sig om, hvordan det står til med upartiskheden i udsendelserne.

Jeg skal derfor denne gang især samle mig om det, som jeg også tidligere har været inde på, og som jeg meget gerne ser gennemført, nemlig en ændring af radioloven, sigtende på at styrke lytternes indflydelse, og på en omdannelse af ledelsen, så det virkelig bliver muligt at placere ansvaret. Den nuværende ordning med forretningsudvalg, programudvalg, foredragsudvalg og radioråd er jo en fuldstændig labyrint, hvor ingen mors sjæl kan finde ud af, hvem der egentlig har ansvaret for det, der foregår, hvorfor der efter mit indtryk også levnes altfor lidt dispositionsfrihed for de folk, der forestår udsendelserne. Jeg tror, det ville hjælpe noget, om radiorådet blev valgt på en lidt anden måde, end det nu er tilfældet, og jeg har derfor med tilfredshed bemærket mig, at et af radiorådets medlemmer, det ærede medlem hr. Steen, har gjort sig til talsmand for, at man forlader den nuværende ordning, der lader lytterforeningerne få medlemmer i radiorådet i forhold til deres medlemstal, og går over til at lade alle licensbetalende lyttere deltage i valget. Jeg er bekendt med de tekniske vanskeligheder, der her er at overvinde, kontrollen, der skal udføres, om konen også skal have lov til at stemme o. s. v., men disse vanskeligheder må vel kunne overvindes. Jeg vil gerne spørge den højtærede undervisningsminister, hvad han mener om reformer i den her omtalte retning, idet det jo er sådan, at en revision må forberedes i god tid, og jeg synes, den må gennemføres, inden vi påny skal have valg til radiorådet.

Endvidere kunne jeg personlig ønske en ændret opbygning af radiofoniens ledelse. Det har altid forekommet mig helt forkert, at radiorådet og dets forskellige udvalg i

den grad, som det er tilfældet, dirigerer radiofonien. Det svarer jo omtrent til, om man ville lade Det kgl. Teaters tilsynsråd forestå ledelsen af teatret. Radiorådet burde i højere grad netop have karakter af et tilsynsråd, der vel kunne angive visse hovedretningslinier for udsendelserne, men iøvrigt trådte mere i baggrunden, således at der blev større frihed, men dermed også større ansvar for lederne af udsendelserne, altså større frihed og mulighed for selvstændig indsats for afdelingscheferne, og et radioråd, der overvågede, at denne frihed forvaltes under behørigt ansvar overfor de krav og retningslinier, rådet har opstillet, bl. a. om fuldstændig upartiskhed, når politisk stof udsendes. Det synes mig at være en bedre ordning end den nuværende, og den ville måske også give mulighed for bedre udsendelser.

Om udsendelserne skal jeg iøvrigt ikke sige meget. Det er jo et udtømmeligt emne, hvor meningerne kan være meget delte. Jeg forstår godt, at det er en uløselig opgave at skulle udfylde dagen fra morgen tidlig til langt ud på aftenen med altid lige lødigt stof, det kan man ikke forlange; men jeg kunne have lyst til at spørge, om det er absolut nødvendigt med de mange udsendelser dagen igennem. Kunne man ikke nøjes med lidt færre? Så blev der også bedre tid til at samle kræfterne om at gøre udsendelserne af en bedre kvalitet.

Endnu vil jeg gerne påny understrege det, som jeg tidligere har omtalt, nemlig mit ønske om, at radiorådets forhandlinger bliver offentlige eller dog i det mindste bliver det på den måde, at der udsendes et referat eller meddelelse om de beslutninger, der er truffet, og også om, hvem der har truffet dem. Man ynder at fremstille radiofonien som lytternes egen radio, og lytterne har også efter den nuværende ordning nogle repræsentanter indvalgt i rådet, men lytterne må bare aldrig få noget at vide om, hvad deres repræsentanter foretager sig. Denne ordning synes jeg ikke er forsvarlig. Det er dog demokratisk sæd og skik, at et folkevalgt råd normalt gør sit arbejde i fuld offentlighed, og jeg forstår ikke, at radiorådet stadig forlanger, at dets møder skal være lukkede og det i den grad, at der end ikke må udsendes noget referat fra dem, hvoraf man kan se, hvilket standpunkt de forskellige repræsentanter i rådet har taget til de spørgsmål, der har været fremme. Jeg ved ikke, om det ligger indenfor den højtærede undervisningsministers kompetence at påbyde en ændring i dette forhold, men der må vel være nogen, der har magt dertil.